

Byggelaan til Tillægsparcerer til Præstegaarde. Det er efter min Mening en meget heldig Bestemmelse, som Tiderne er nu, navnlig da det nu faktisk muliggøres at skabe smaa Brug, der kan føde deres Familier, idet de er af en saadan Størrelse, at en Familie kan tænkes at faa sit Udkomme deraf med rimelige Omkostninger og rimelige Udgifter til nye Byggeforetagender. Desværre vil Bygningerne med Hensyn til selve den øvrige Lovs Ikrafttræden faa afgørende Betydning, og de vil sikkert vise sig at være en overordentlig stor Hindring, som det ikke bliver let at overvinde i disse Tider, hvor Bygningsmaterialerne og Arbejdspriserne er steget i den Grad, som Tilfældet er. Men den Form, som Bestemmelsen har faaet i § 7, tror jeg ogsaa muligvis vil kunne simplificeres saaledes, at man kunde komme til et bedre Resultat. Det er ikke ganske tiltalende, at Staten faar en Andenprioritet og derved kan tænkes at komme ind i Forhold, hvor de ydede Laan bringes i Fare fra andre Kreditorers Side. Lovforslaget skal jo henvises til et Udvalg, og jeg vil haabe, at det maa lykkes dette Udvalg i kort Tid at skaffe et tilfredsstillende Resultat til Veje, saaledes at de, der skal bruge Loven, hurtig kan faa den at arbejde med.

Herved skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Mads Jensen (Aale): Det foreliggende Lovforslag er jo udførligt gennemgaaet saavel af den højtærede Landbrugsminister som af de ærede foregaaende Talere. Det er en nødvendig Følge af de Jordlove, som vi har faaet gennemført, navnlig af Loven om Jord i offentlig Eje. Det bedrøver mig, at der skal være saa store Betæneligheder navnlig ved de sidste fire Paragraffer. Jeg synes, at det næsten er selvsagt, at de maatte kunne gennemføres uden synderlig Modstand. Det er jo ganske naturligt, at naar en Præstegaard eller anden Jord i offentlig Eje skal udstykkes, og det viser sig, at der ingen Vej er til vedkommende Parcel, maa man have Ret til at faa en saadan Vej, og saa er det ogsaa rimeligt og naturligt, at man faar Ret til at ekspropriere Jord til Vej. Da det lægges i Landbrugsministerens Haand at foretage saadan Ekspropriation efter Indstilling af Jordlovsudvalget, kan jeg ikke forstaa, at der kan være nogen Betænelighed ved den foreslaaede Bestemmelse. Den er en absolut Nødvendighed, hvor Vej ikke findes i Forvejen.

Med Hensyn til § 7 om Laan til Avlsbygninger til Ejendomme, hvortil der er indkøbt offentlig Jord, skal jeg ikke opholde mig særligt derved; kan der findes en anden Form end den foreslaaede, kan den jo tages under Overvejelse, men noget maa der absolut gøres. Jeg for mit Vedkommende nærer ikke den Betænelighed, som den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Døcker) nærede ved, at Staten faar en Andenprioritet i saadanne Ejendomme, da jeg mener, at den altid vil være sikker. Skulde det mod Formodning vise sig, at den i Fremtiden bliver usikker, tror jeg ikke, at der vil opstaa noget for Landet skæbnesvangert derved; tværtimod, jeg vil imødesee en faldende Jordpris med Glæde, og først, naar den indtræder, vil der kunne være Tale om, at Statens Sikkerhed formindskes.

Den efterfølgende Paragraf med Bestemmelsen om, at man ikke behøver Sogneraadets Erklæring om Udstykning af offentlig Jord, foretaget af Statens Jordlovsudvalg, kan jeg heller ikke forstaa, at der næres Betænelighed ved. Det er jo en helt anden Ting, naar man gaar udenom Sogneraadets Erklæring vedrørende Udstykning af Jord, som er i offentligt Eje, end naar det drejer sig om Jord i privat Eje. Endelig kan jeg heller ikke forstaa Betæneligheden ved at undgaa Bonitering af den Jord, der skal udstykkes. Det er slet ikke noget nyt, men noget, vi har været inde paa i al den Tid, vi har haft Loven om Husmandsbrug. Her undgaar man netop Boniteringen ved Udstykning; hvorfor skulde man saa ikke ogsaa kunne undgaa ny Bonitering af den Jord, der herer Tale om, som i Forvejen er Statsjord?

Jeg kan imidlertid forstaa, at Sagen skal i Udvalg, og dær vil der jo blive Lejlighed til at drøfte disse forskellige Spørgsmaal. Jeg skal derfor foreløbig nøjes med disse Bemærkninger og paa mit Partis og egne Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme, da jeg er indforstaaet med, at Statens Jordlovsudvalg i høj Grad trænger til at faa Lovforslaget vedtaget hurtigst muligt.

Holdgaard: Der har, som af tidligere Talere anført, vist sig visse Mangler ved de nye Jordloves Udførelse i Praksis, og disse Mangler søger man nu at afhjælpe ved det foreslaaede Tillæg. De fleste, kan man godt sige, af Paragrafferne i det foreliggende Lovforslag synes der jo at være Enighed om, om andre derimod ikke, og dette